

sionsberettigede Linier, men hvor der er Tale om en Substitution af en Fideikommisskapital, kræves der ikke engang Samtykke af nærmeste Successor, idet det nemlig hedder i § 9, at der udfordres nærmeste Successors Samtykke, eller i Mangel deraf Justitsministerens Bili-gelse, og alt det Hensyn, der ifølge Lovfor-slagets 2det Udsnit skal tages til de andre Successionsberettigede, bestaar dert, at der ifølge § 12 skal udfærdiges en Bekjendtgjæ-velse, hvori Hoveberne for de andre succes-sionsberettigede Linier opfordres til at møde ved den forestaaende Taxation for at paase deres Lærv. Naar nu det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds (Frederiksen) mente, at Fordringen om Samtykke fra Hove-berne for de andre successionsberettigede Linier, hvor der er Tale om Fideikommissgodsets Dver-gang til fri Eiendom uden Substitution, let vilde kunne udsætte hele Sagen for at strande, idet der vilde kunne fremkomme Indsigelser fra Hoveberne for saadanne successionsberettigede Linier, der i Virkeligheden manglede enhver Berettigelse, idet de ikke havde nogenjomhelst Udsigt til at komme i Besiddelse af Fidei-kommissgodset, skal jeg først tillade mig at henlede Opmærksomheden paa, at Lovfor-slagets § 24 indeholder en Bestemmelse, som gjør det muligt at faa Tilladelse til at nedlægge et Fideikommissgods, uagtet der ikke er givet Samtykke fra disse successionsberet-tigede Liniers Side, naar der blot gives Samtykke fra den nærmeste Successors Side, og det Bederlag, der bydes af vedkommende Ma-joratsbesidder, som ønsker Fideikommissbaandets Ophævelse, findes billigt, under Forudsætning af at de Linier, hvorom der er Tale, ere saa-danne, „der ifølge Oprettelsesbrevet først ere suc-cessionsberettigede, efterat samtlige fra Grigen-ten eller første Besidder af Lehnet, Stamhu-set, eller Fideikommisset nedstammende Linier ere uddøde.“ Denne Bestemmelse figter jo netop til at fjerne Indsigelser fra saadanne Linier, der ifølge deres Stilling til det hele fideikommissariske Institut maa siges at være fjernere. Men naturligvis vil det ikke kunne negtes — det skal jeg indrømme — det ærede Medlem — at der alligevel kan tænkes Tilfælde, hvor de successionsberettigede Li-

nier ikke gaa ind under § 24, 2det Stykke, men ikke desto mindre maa anses for at staa i et meget fjernt Forhold til Berettigelsen til at tiltræde Fideikommissgodset, og man kunde da vistnok ogsaa tænke sig, at Hovedet for en saadan Linie kunde reise meget uberettigede Hindringer imod Sagen. Jeg vil imidlertid tillade mig at henstille, om det egentlig er meget sandsynligt, at Hovedet for en saadan successionsberettiget Linie, der i Virkeligheden ikke har nogen Udsigt til at komme i Besid-delse af Fideikommissgodset, skulde være særde-les vanskeligt at komme til Rette med. Hvad der haves for Die, er naturligvis, at den da-værende Besidder af Majoratet, der ønsker at lade Fideikommissgodset gaa over til fri Eien-dom, skal affinde sig med de forskjellige succes-sionsberettigede Linier. Men det forekommer mig at være temmelig oienlyktigt, at naar en enkelt Linie — som det ærede Medlem sagde — ikke har mindste Udsigt til at komme i Besiddelse af Lehnet, saa vil han være meget stærkt opfordret til at tage imod en mindre, men sikker Affindelsessum, istedetfor at skyde dette Tilbud om Bederlag fra sig, for at be-vare den i saa høi Grad usikre Udsigt til at komme i Besiddelse af Fideikommissgodset. Men ligesom det maa indrømmes, at der kan tænkes Tilfælde, hvor disse successionsberet-tigede Linier staa meget fjernt, og hvor det altsaa for den første Betragtning fremtræder som en maatte noget streng Fordring, der stilles til den nuværende Besidder, at han skal skaffe Samtykke fra dem, saaledes kan der paa den anden Side meget godt tænkes Tilfælde, hvor de successionsberettigede Liniers Udsigt til at komme i Besiddelse af Fideikommisset er me-get nær forhaanden, og hvor det vel er et Spørgsmaal, om der kan siges at være taget et saadant Hensyn til disse successionsberetti-ge Linier, som der egentlig burde tages, og dette gjælder efter min Mening saavel med Hen-syn til det første som det andet Udsnit. Efter det første Udsnit kræves der kun Samtykke fra Hoveberne for Linierne, altsaa ikke fra de øv-rige Medlemmer af Linien, og i det andet Udsnit udfordres der — som anført før — slet ikke noget Samtykke, der skal blot gives Bærel til at møde til Hoveberne for Linierne,